

Борба

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Година XXXVI

1979

ЮНИ

23

Събота

Вестникът е основан през 1943 година

Брой 75 (4218)

Цена 3 стотинки

Изпълнен годишен план

На 19 юни колективът на консервния завод „Република“ — Свищов изпълни годишната си производствена програма за асортимента стерилизиран зелен грах. Произведените количества имат най-високо качество — екстра и първо, и са

предназначени за износ. До края на преработвателната кампания на граховете зърно се очаква да се произведат над плана 550 тона стерилизиран зелен грах.

Васил ВЕЛЕВ

Високи отличия за село Драганово

В четвъртък в Драганово се състоя тържествено събрание по повод награждаването на селото като първенец в националното съревнование по благоустрояване и обогатяване на жизнената среда през 1978 година.

Доклад за извършената работа през миналата година по благоустрояването, хигиенизирането и създаването

на приватна и културна обстановка в селото прочете кметът Недю Бонев.

Иван Пенчев, зав. отдел „Селскостопански“ на Националния съвет на Отечествения фронт, връчи високи отличия за селото — грамота на Министерския съвет и Националния съвет на Отечествения фронт и преходното червено знаме на Министерския съвет.

За компенсация на загубите от градушките

Селскостопанските труженици от окръга отново са поставени пред сериозно изпитание. Падналите в последните дни градушки засегнаха 195 000 дка есенници и пролетни култури, зеленчуци и трайни насаждения. Нанесени са щети за 8 500 000 лева. Най-големи са пораженията в аграрно-промишлените комплекси във Велико Търново и Полски Тръмбеш и ПАК — Горна Оряховица, където на някои площи е унищожено от 60 до 90 на сто от продукцията.

Бързи и ефикасни мерки за компенсиране на загубите — това е задачата, която стои сега пред ръководствата на ПАК и АПК, пред всички селскостопански труженици. Мерките и пътищата за преодоляване на последствията от тежкото бедствие бяха обсъдени снощи на заседание на Окръжния оперативен щаб по прибиране на реколтата, ръководено от председателя на Окръжния народен съвет Димитър Цуров.

В АПК и ПАК веднага след градушките започна актуализирането на разработените още в началото на годината резервни програми за получаване на допълнителна селскостопанска продукция. Работата в тази насока се ръководи от изискувания на новия икономически механизъм, който налага да се засят такива култури, които във всички случаи ще гарантират получаване на допълнителна продукция и печалба.

Необходимо е най-тежко за сегатите площи да се разорат и засят с фуражни и зеленчукови култури. Особено внимание да се отдели и на вторите култури, които ще се разполагат на освободените от есенниците площи. В комплексите трябва да се използват всички възможности за отглеждане на повече карфиол, къс до зеле, моркови, зелен фасул, фуражна царевичка, просо и др.

Сериозен резерв за компенсация на загубите представлява в саята втора култура. Окръгът разполага със семена от сортове които при достатъчно грижи могат да дадат добри резултати.

Всеки ден сега се решава за реализирането на набелязаната програма. Затова трябва да се използват всички възможности за ускоряване на жътвата и главно за освобождаването на площите от сламата, което досега става с немалко трудности. Единствено това ще позволи да се засят вторите култури в най-благоприятните агротехнически срокове.

Въпреки градушките, в ПАК и АПК има достатъчно възможности и резерви за постигане на първоначално набелязаните резултати. И те трябва да се използват пълноценно. Тревогата за съдбата на плана трябва да стигне до всеки труженник, да се създаде пълна мобилизация във всеки колектив и със силите на хора и техника неустойчиво да се воюва за изпълнението на отговорните задачи в селскостопанството.

Среща-разговор за работата на общинските партийни комитети

В четвъртък в Павликени се състоя среща-разговор, организирана от Централния комитет на Партията и редакцията на сп. „Партиен живот“, на която бе обсъдена работата на общинските партийни комитети в новите условия. На срещата присъстваха представители на отдел „Организационен“ на ЦК на БКП, на редак-

Богати изяви в техническото и научното творчество

Открита бе Десетата окръжна младежка изложба на ТНТМ

Снощи в залите на Окръжния пионерски дом във Велико Търново бе открита Десетата окръжна изложба на ТНТМ — едно от заключителните мероприятия на X обиклов преглед на движението за техническо и научно творчество на младежта. Вторият етап на прегледа, провеждан тази година и подчинен на големите задачи и изискувания, произтичащи от Писмото на др. Тодор Живков до ЦК на Комсомола, е наситен с много изяви.

Движението за техническо и научно творчество, получило висока оценка „покажа за възникване и духовно израстване, школа за комунизъм“, привлича в разнообразните си форми децата, учещата се и трудовата младеж от всички категории. В детските градини в окръга успешно се внедрява програмата за начално обучение. В началните и основните училища са изградени 749 кръжока с 18 163 участници, като сто от кръжоците са в предприятния и АПК. Пионерите осъществяват през втория етап на прегледа 637 мероприятия в много гобоя „Знам и мога“, решиха 325 от възложените им 471 теми. В постоянните форми на движението и в 82 клуба на ТНТМ са включени повече от половината пионери от окръга.

В изградения във всички средни училища клубове на ТНТМ работят 50 на сто от средношколците. През тази година те решиха 101 теми, много от които намериха приложение в материалното производство. Уч. в републиканския комплекс „Учи, трудя се, твори“ взеха участие 3800 средношколци с 207 мероприятия в 312 кръжока повишаваха знанията на Янко Мустаков.

Доклад за славната 110-годишнина на първия български хор изнесе първият секретар на общинския комитет на БКП и председател на хора Иван Димитров.

Тържествено събрание завърши с голям концерт на хора под диригентството на Тодор Кабакачев с вокален педагог Пенка Гекова.

На самодейците бяха поднесени много цветя.

Божан ДИМИТРОВ

Снощи обществеността на Свищов отбеляза тържествено 110-годишнината от създаването на първия български хор „Янко Мустаков“, приел името на своя пръв диригент и създател.

За този дълъг период от своето съществуване в репертоара на хора са намерили място много песни от наши и светски композитори. Но една е песента, която винаги е била като девиз на хора „Родна песен нас навеки си свързва“.

Тържеството започна с поднасяне на венец пред родната къ-

цията на сп. „Партиен живот“, секретари на общински и на общински партийни комитети, на първични партийни организации и други партийни работници.

Срещата откри и ръководи първият секретар на Окръжния комитет на Партията Никола Василев. Изложение по рабо-

тата на общинските партийни комитети в окръга направи секретарят на Окръжния комитет на БКП Христо Станев. Основно изказване за работата на общинския комитет на Партията в Павликени направи първият секретар Стефан Христов.

Васил ИЛАРИОНОВ

Юбилейно тържество

ОТПК „Дружба“ — Павликени — носител на „Народен орден на труда“, златен

По повод на 25-годишнината от създаването на ОТПК „Дружба“ — Павликени в четвъртък в града се състоя юбилейно тържество. Гости на колектива бяха първият секретар на общинския комитет на Партията Стефан Христов, представител на ЦКС Първан Първанов, ръководители на сродни предприятия от града и окръга, ветерани на предприятното.

Доклад за развитието на предприятното и услугите в града и района изнесе председателят на кооперацията Тодор Радев. Прочетено бе поздравително писмо на председателя на ЦКС Иван Първов до колектива-юбилей и указ на Държавния съвет за удостоверяване на ОТПК „Дружба“ с „Народен орден на труда“, златен.

За дългогодишна работа със значка „Отличник на ЦКС“ бе награден Манол Колев, а с почетната значка на ЦКС Милка Тодорова. Предметни награди получиха основатели и изтъкнати работници от кооперацията.

Тържеството завърши с богата концертна програма.

Митанка ЦАНКОВА

В дните на финалите дра-

24 юни — Ден на работниците от транспорта

По примера на колектива на гара Фрунзе

Своя професионален празник железничарите от ЖП управление в Горна Оряховица посрещат с прилагането на още един съветски почин — почивка на гара Фрунзе. За кратко време, от втората половина на април, резултатите потвърдиха ползата от почивка. През първите 15 дни планът за местния престой се изпълняваше 30—31 часа, а след внедряването, през втората половина на април — 24—25 часа, т. е. колкото е нормативът по плана. Транзитният престой до средата на април не се изпълняваше, но нормализирането на работния и вагонен парк помогнало да се намалят до 8,45 часа и за месеца да се изпълни 102,50 на сто. Подобри се изпълнението и на средната дежурна производителност на един локомотив в работа и на 1 товарен вагон, средния бруто тонал и движението на влаковете по график и т. н.

Ръководители на побратимните организации — във Велико Търново

В четвъртък на посещение във Велико Търново бяха ръководителите на отбранителните организации и спортно-технически съюз от социалистическите страни, участници в международното съвещание във Варна. Придружавани от председателя на Централния съвет на организацията за военнотехническа подготовка на населението към Министерския съвет на НРБ генерал-лейтенант Димитър Попов, те се запознаха с историческите забележителности на града и положили венец пред памет-

никът на работата не спадна и през май. Трудовата активност и политическа зрелост намериха още по-добра изjava в утвърждаващия се почин на гара Фрунзе. За работата на влаковете диспечери. Резултатите от изпълнение плана за май и юни, макар и оперативни, потвърждават очакваната положителна тенденция. Почти всички показатели на плана за превозите надхвърлят 100 процента. Това се отнася особено за тези, които се влияят от компонентите, пряко зависещи от по-добрата организация на маневрената и влакова работа в диспечерските участъци. А това несъмнено ще помогне за преизпълнение на плана и за по-добро представяне в IV обществ. преглед по културата на транспортното обслужване.

Димитър НЕДЕЛЧЕВ

Никола Габровски в парк „Н. Габровски“.

В Окръжния комитет на Партията бяха приети от първия секретар Никола Василев, който ги запозна с обществено-икономическото и културното развитие на града. От името на гостите за съдействието прие благодарил генерал Вацлав Ягас, председател на Главното управление на Лигата за защита на страната в Полската народна република.

(Соб. инф.)

Републиканска селска спартакиада за учещи

Вълнуващи спортни празници

Четвърти ден не стихва оживлението. В петте селища-домакин на финалните битки от Осмата републиканска спартакиада за учещи от основните училища в селата една след друга се разиграват вълнуващите страници на големите спортни празници. След тържествата в централното селище — Драганово дойдоха и затрогващите ритуали и в Поликранце, и в Джулюница, и в четвъртък — и в Савезе, и в Полски Тръмбеш. Навсякъде младите спортисти от селата, подрастващата смяна в родния спорт обикчиха с веници паметниците на загиналите в борбата против османското робство, фашизма и капитализма, в Отечествена война.

В дните на финалите дра-

гановчани с вълнение и гордост отбелязват едно крупно събитие в най-новата история на селото. Построяването на първия в страната селски младежки стадион. Назовават се име на тогавашни ръководители, разказват се интересни подробности по създаването на първото в България дружество на СНМ (Съюз на народната младеж), на първата пионерска организация. И, на първата младежка строителна бригада от сто и петдесет младежи и девойки, която построила стадион на село, при това в рекордно кратък срок — сто и двадесет дни!

Гордеят се драгановчани, за щото успехите им, друженството им да бъдат пионери и да изграждат първия селски стадион, разтворил врати точно преди тридесет години, долу-

Хроника

СЪВМЕСТНА СЕСИЯ на общинския народен съвет във Велико Търново ще се състои на 26 юни, вторник от 8 часа в залата на съвета. Основен въпрос в дневния ред е програмата за изпълнение поръченията на избирателите.

ИЗЛОЖБА на художника Александър Маджаров бе открита в изложбената зала на Горна Оряховица.

ПЛЕНУМ на Окръжния съвет за култура по състоянието, проблемите и перспективите на библиотечното обслужване се състои в четвъртък.

Снежана ПЕТРОВА

На 4 стр.

Един лозунг в действие

Инициативата на Окръжния съвет за култура за обличаване на творците с трудовите колективи • Положителен опит и някои негативни страни

Много често средствата за масова информация издигат високо лозунга „Изкуството по-близо до живота“, без да имат той да има реално покритие. А нали наистина нашето изкуство, което претендира за широка демократичност, трябва да слезе при народа и да служи на него.

Подобната инициатива на Окръжния съвет за култура от миналата година и направи до днеса за сериозен принос в осъществяване на задачата за всенародно естетическо възпитание на трудещите се, за истински контакт на творците на духовни ценности с обикновените трудови хора. Инициативата привлича вниманието и на други окръзи и получи висока оценка от ръководствата на творческите съюзи.

За пръв път в окръга са мо за няколко месеца са организирани около 30 художествени изложби, журини на национално равнище. Тук въпросът не е само до колко често, а до резултата от тях. Художниците отидоха при обикновените хора и показаха не само своите картини, а чрез подходящи беседи и диалогични помоща на зрителите да навлязат в този малко по-сложен свят на изкуството. За това говорят изложбите на Спиридон Борисов в Сухиндол и Павли Кени, на Иваничка Панева в Павел, на Христо Панев в Лясковец, на Борис Попов в Горна Липница и други.

Сериозно и с разбиране се отнесе Съюзът на българските писатели. Неговите изтъкнати членове Камен Калчев, Николай Хайтов, Димитър Методиев, Матей Шопкин, Сергей Северняк, Антон Дончев, Петър Караангов и други гостуваха в много села и се срещнаха с трудовите хора, които слушаха с интерес техните мисли за изкуството, отговаряха на въпросите им. Писателите съприличаваха заедно с читателите си общи външения.

Членове на Дружеството на писателите във Велико Търново посетиха девет села, където искрено и сърдечно бяха посрещани от населението и изпращани с пожелание „идвайте по-често“.

Как няма да те възбудят срещи като тази в Добри дял, където за обсъждането на книгата на Виктория Генова „За майчината мъка гроб няма“ в салона на читалище то дойдоха над 350 души и задаваха въпроси, на които може да завиди всеки. В Церовия кория Димитър Начев бе първият писател, който посети селото и хората не знаеха как да изразят радостта си. Незабавно бяха срещата на Николай Хайтов с балканските от Костел.

Завинаги ще се помнят срещите на н. а. Иван Кондов, които се превърнаха в празници за населението, а за самия автор. Неотдавна в интервю по телевизията той сподели своя възхищение и впечатления. Такава бяха и срещите на з. а. Петър Слабаков, който намираще общ език с трудовите хора и умееше да залези дистанцията между себе си и своите почитатели.

Може би за пръв път между трудовите хора и младежите се явиха и композиторите н. а. Димитър Петков и Виктор Чуков. Ония, които пишяха песни, се срещнаха с тях, които ги пееха.

Христо МЕДНИКАРОВ

Откритата в София ретро-спективна изложба на Янаки Манасиев с неограничена сила убеждава в дароваността на този изключителен художник и човек. Голямата експозиция в салона на „Раковски“ 125 не оставя и сянка на съмнение относно неговия талант и възможности за художествена интерпретация. Етапно и разностранно е показан убедителният път на развитието, спрял в мига, когато се докосна до рядко удаващите се на художника проблеми, с явната цялост на големи артисти. Неговите студентски творби на мекват за насоченост към живописно тълкуване на идеята и сюжета. После следват усещанията, които са професионално навлизане в изкуството, за овладяване на навиги, интуитивно усетени като необходимост за бъдещото развитие. Пред не една творба виждаме пластичната форма, взела образа на очарователната с топлината си женска глава или камерна по размерите си композиция. Разширяването на познавателния кръг и на формалните проблеми довежда след себе си появата на онези няколко кубистични платна — „Епилог“, „Каменар“, „Музика“, в които душата на артиста не може да намери адекватност за своя чувствителност. Но трябва да се ми не през тези конструктивни построения, одухотворени от авторската искреност, за да може художникът да се впусне с плам в стихията на спонтанната живопис.

Платната, излагани в национални и окръжни художествени изложби, даваха епизодична възможност да се следва за едно развитие, да се констатира промяната в стила на отреагиране на заобикалящата го действителност. Самостоятелната изложба на Янаки Манасиев ни убеждава колко настойчив е в търсенето и намирането на своя изказ. Едно след друго платната ни събуждат с катеорични разбирания на живописните проблеми, вилнети в композициите, портрети и голи тела. И навсякъде се вижда търсенето на разковничето за създаване на светла живопис по достоинство за големия артист начин. Но само който е минал през чистилището на самозабравяния труд, на собствените съмнения, на непрекъснато повишаващи се критерии, на експеримента и ясното съзнание за творческо самоотдаване, той може да разчита на голяма сигурност и вяра в правотата на направеното. Художникът ни на през тези кръгове, излезе обогатен като опит, виждане и отношение, с възможности да отговори с цялостна и дълбоко обемна го чувство. Искреността на пресъздаването пулсира с удара на всяка четка върху платното. Всяка мазка става носител на душевно въздействие, което артистът материализира чрез спонтанно нанасяне, опирайки се здраво на натурата, откривайки в нея нови и нови истини, промени и физически изразности. В портретите, направени на един дъх, композициите и вътрешната организация, Янаки Манасиев материализира своето отношение, своята любов към обекта. И цялостното изграждане на творбата ни убеждава в искрено чувство, подбудило го да създаде картината. Изправен пред нея, разбираш, че тя е нарисувана, защото той е имал необходимостта да каже нещо, без чието картинно интерпретиране той ще се почувства духовно обеднял.

Представата за мащаба на изложбата, на показаното се разкрива и от присъствието на много графични листове, акварели. Те сякаш разширяват възможностите за всеобщо потопяване в заобикалящата света артист и стремежа му да намери начин за тълкуване през призмата на неговата чувствителност. Тук ще видим пресъздадената трагедия на съпротивата от Тузлука, трагедия, избирателно вълнува всички, забележителните с наситеността си триптиси. Ще видим очароването на развълнували го с оптимизма си женски лица, фигури, извадени чрез фина линия и намесата на широкото графично платно. Акварелът поддържа стремежа за създаване на живописна хармония с вилнети в неговите различни. Свежестта на изпъления, лекотата на багратата, сюжетната канва задълбочават представите ни за тази творческа натура.

Представата за мащаба на изложбата, на показаното се разкрива и от присъствието на много графични листове, акварели. Те сякаш разширяват възможностите за всеобщо потопяване в заобикалящата света артист и стремежа му да намери начин за тълкуване през призмата на неговата чувствителност. Тук ще видим пресъздадената трагедия на съпротивата от Тузлука, трагедия, избирателно вълнува всички, забележителните с наситеността си триптиси. Ще видим очароването на развълнували го с оптимизма си женски лица, фигури, извадени чрез фина линия и намесата на широкото графично платно. Акварелът поддържа стремежа за създаване на живописна хармония с вилнети в неговите различни. Свежестта на изпъления, лекотата на багратата, сюжетната канва задълбочават представите ни за тази творческа натура.

Непреходно присъствие

По повод изложбата на Янаки Манасиев в София

„ОЧАКВАНЕ“

Янаки МАНАСИЕВ

к. и. н. Цанко ПЕТРОВ

Притча за хляба

Не посягай с нечисто сърце към ароматното слънце на хляба — свят олтар на стотини ръце, безмизни, но щедри и здрави.

Те миршат на топла земя, на ливади, зряло жито и мякото. Не за дар претворяват света — те самите са дар за земята.

Поклон се пред тези ръце! Целуни попуканите им длани. Като клетва помни, мое момче — бди достоен за щедростта им!

Ружа ВЕЛЧЕВА

Импресия пред Царевец

Над града нощта поляка пада като птица тежко устрелена и великотърновска балада оживява в тъмното пред мене.

Янтра плиска. Тръгват знаменити, горди сенки и горите шепнат.

Царевец застинал под звездите, грес озарен великолепно.

Сякаш из самата нощ израснал, той хълм на цитадели стари летописи ясни и неясни бавно пред очите ми разтваря...

Антон ШИКОВ

Роден край

Край мен ухае на диланка. Вървя по папратов килим... Потъвам в буквата сянка, проблисва лъч неуловим.

И неусетно пак заставам на тез полянка — ето тук, където с дяло съм седяла на топлия му ямурлук...

...Събирах в шепите калинки. От мен те литваха за миг — поемаха в простора синкав — след тях — и моя весел вик...

Гората как шепти, аз слушах във вечерната хладина, а долу къщите се гущеха във сливова зеленина...

Виолета ПЕТРОВА

За ефективна профсъюзна просвета

Вчера в Профсъюзния дом на културата във Велико Търново се проведе заключителният етап на окръжната научно-практическа конференция на тема „За по-тесна връзка на профсъюзната политическа просвета с актуалните проблеми на трудовите колективи“. В нейната работа взеха участие Маргарита Кемалова, секретар на Окръжния комитет на БКП, и Мария Хабова, зам.-завеждаща отдела „Икономическа работа“ на ЦС на БПС.

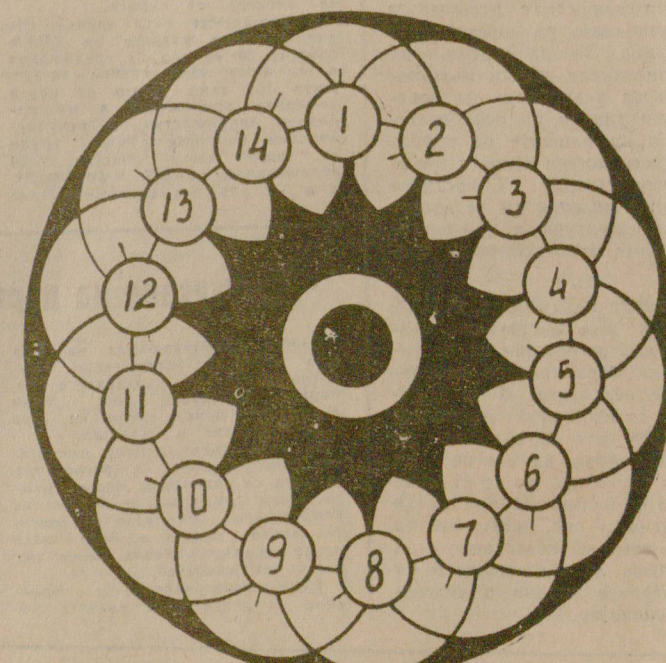
Конференцията бе открита и ръководена от председатели на Окръжния съвет за БПС Иван Златев. Основен доклад по темата изнесе доцент к. и. н. Иван Димов от ВТУ „Кирил и Методий“. В станалите разсъждения бяха подчертани положителните тенденции в профсъюзната икономическа просвета, направени бяха предложения за по-нататъшно повишаване ефективността на политическата просвета сред трудовите колективи.

Йордан ВЕЛИКОВ

Справочник на читателя

КИНО
От понеделник до неделя вкл. чителната кината в градовете на окръга ще прожектират:
ВЕЛИКО ТЪРНОВО: „Полтава“ — тел. 2-05-42, голяма зала — „Северин“ — 10, 14, 16, 18 и 20 часа; малка зала, студентски филм — „Предказание“ — 15-30 и 19-30 часа; детски филм — 17-30 часа, а в събота и неделя и от 10 часа; научно-популярни филми — „Импулс в бяло“, „Атлас за Ленин“, „Руски художници в България“, „Искра“ — тел. 2-00-43, „Градчето Анара“ — 15-30 часа; „Царете на комедията“ — 10, 12-30, 18 и 20 часа; „Девети септември“ — тел. 2-00-54, „Комисарят обвинява“ — 10, 13-30, 15-30, 18 и 20 часа; лятно кино „КОСМОС“ — „Зоро“ — ГОРНА ОРХОВИЦА: „Ленин“ — тел. 4-21-71, „Господин Татко“, „Ахилесова пета“, „Политиката е с вързани ръце“, кваттал „Калтинец“ — „Обичаме се толкова много“, „Прерията“, „Стойнов“ — тел. 67-61, „Четвърта височина“, „Акция край арсе нала“.
СВИШОВ: „Алекси Константин“ — голяма зала, „Едно време на запад“, „Улпана“, „Идеи го кажем следващото лято“; студийно кино — „Часовникът от Сент Пол“.
ПАВЛИКЕНИ: Димитър Стоянов — „Псевдоним „Дора“, „Отново в Сен Тропе“, „Реваниш“ — ЛЯСКОВЕЦ: „Христо Ботев“ — тел. 20-44, „Аз, ти и Овчари“, „Багдатският крадец“, „Височайши трунове“.
ЕЛЕНА: „Христо Ботев“ — тел. 21-85, „Лачените обувки на непобити войни“, „Зоро“, „Въоръжен и много опасен“.
ПОЛСКИ ТЪРМБЕШ: „Коста Петков“ — тел. 22-27, „Лачените обувки на непобити войни“, „Любов и омраза“, „Лекарство против сраха“.
СТРАЖИЦА: „Развитие“ — тел. 23-42, „Извънредно издание“, „Великолепната седмorka“, „Тополов чиние моят“.
СУХИНДОЛ: „Трезвеноост“ — тел. 29-04, „Един мъж“, „Измамно шастие“, „Последната година на Беркут“.
КИЛИФЕВОВО: „Петко Ахчиев“ — „Рио Негро“, „Битка за Рим“, „Фаталната заплетка“.
ДЕБЕЛЕЦ: „Георги Николов“ — „Хлябът на моето детство“, „Този луд, луд свят“, „Бумеранг“.
ДОЛНА ОРХОВИЦА: „Москва“ — „Седм лунници“, „Кав Иванушки-гаупакт чудото търси“, „Смъртта на един негодник“, „Старата луска“.
ЗЛАТАРИЦА: „Стефан Понтоянов“ — „Таз опасна арава към балкона“, „Подкрепете местния шериф“, „Странният агент“.
БЯЛА ЦЕРКВА: „Трун“ — тел. 672, „Част на истината“, „Пигон 357“, „Пророкът, златото и транслациите“.
КОНЦЕРТИ
В окръга ще гостува естраден оркестър „Стакало“ със солистка Доника Бенкова — утре в Горна Орховица, понеделник в Свишов, вторник — Павли Кени.

Кръгословица

ПО ПОСОКА НА ЧАСОВНИКОВАТА СТРЕЛКА: 1. Важна титанова руда; 2. Един от псевдонимите на Ленин; 3. Химически елемент; 4. Диригент на Сев. Африка и п-в Арабия; 5. Най-разпространената текстилна суровина; 6. Чифтокопитен бозайник от семейство жирафи; 8. Граблва прелетна птица; 9. Род многогодишни тревисти, едри водни растения от семейство водни рози; 10. Вторият летен-космонавт на СССР; 11. Скавица, разказ за живота на някой светец; 12. Най-високият връх на Златишкото-Тетевенския дял на Стара планина; 13. Български карикатурист и живописец; 14. Шведски естествоизпитател (1707—1778).

Георги МАРИНОВ

НАУКАТА И КАЛОЯН

В последните години името на Калоян от епохата на Втората българска държава много осезателно присъства в нашето всекидневие. На днешен ред го извика откритието през 1972 година погребение, условно заведено под № 39 в църквата „Свети Четирите мученици“ във Велико Търново. И най-вече златният пръстен с надпис „Калоянов пръстен“.

Веднага възниква въпросът: на кого е това погребение? На цар Калоян (1197—1207) или на висш сановник със същото име? Защото никъде не е указано какъв човек е погребан. Именно това наложи науката да съружи отделните си клонове, за да се стигне до едно по-определено заключение.

Статията, благодарение на високопатриотична задача се е засела Веселина Инкова от Окръжния исторически музей в излязлата наскоро книга „Калояновото погребение“. Още от подзаглавието на книгата „Техника — лабораторни изследвания“ се долавя посоката, в която авторката е насочила своите усилия по един толкова труден и деликатен въпрос. Базирайки се на археологическите разкрития, авторката гради своите предположения. Тя полага на лабораторни изследвания всички открити материали. Комплексно ги изследва: физически, химически, зоологически, антропологически. По този начин успява да се добере до много ценна информация за обекта. В. Инкова се спира в изследването си на натуралния опит и знания на естествени и техническите на уки, в тясно съчетание с методите на археологията и етнографията. Всичките етапи и процеси в изследването и документира, а намеренията ма

тернали са запазени с оглед на по-нататъшна научноизследователска дейност върху обекта.

Авторката съсредоточава вниманието си главно върху три пункта: материали върху черепа и около него, откъдето се вижда, че погребеният е бил с диалекта-символ на най-висок пост в държавата; материали върху трупа и крайниците — металнически пособия, останци от най-изискани за времето си тъкани и червени ботуши на нозете — символ на царска власт и златния пръстен с надпис „Калоянов пръстен“, служил като печат, тежаш 61.15 грама и съдържал 23.7 карата злато.

В хода на научното интерпретиране на материала Веселина Инкова се спира на въпроси, свързани с обектото на средновековните класи,

Георги ГАВАЗОВ

Велчо Джамджията

По случай 200 години от рождението на видния великотърновец и възрожденец

Малко е достигнало до нас за живота на Велчо Джамджията, но делата му, оставили дълбока бразда в народната памет, са очертали през изминатите две столетия от рождението му неговия образ на фона на своето време не само като виден търновски първенец, но и като значителен възрожденец от общобългарски мащаб.

Знае се, че Велчо се родил в колибите Градците (дн. квартал от Вонеща вода) най-вероятно през 1779 г., защото при мъченическата си смърт бил на 57 години. Дошъл като малко момче, за да чиракува и изучи за някаква донорска и формирал своя характер в старо престолния град. Закръстен с родолюбивите традиции на гордите балканци, във Велико Търново той бил облян от живия спомен за миналото величие на родината и града на Асеневци и Пипирици и от витаещия борчески дух, който вдигнал тук не едно въстание за отхвърляне на пороби.

С бистра мисъл и яро национално съзнание, 20-годишният Велчо се спрекнал в последните години на XVIII век с едно турче и бил призован да забегне през Дунав, за да отклони отмахването на агите. В Букурещ угвоил доверие и бързо стъпил на краката си. Оттам се преместил в Будапеща, а сетне — в големия трансилвански град Брашов, тогава в пределите на Австрийската империя. Създалия си състояние от търговия с различни стоки бил гарин, не прекъсвал връзките с родината и Велико Търново. По това време старата столица се замогнала след опустошителните кърджалийски размирици и отново станал голямо стопанско средище.

Велчо Атанасов търгувал с галантерия, платна и особено с цветни стъклени съдове, басми и сука. Големият търсене на тези стоки от богатите турци му открило възможност да се заеме безпрепятствено във Велико Търново. Това желание било истински рядко изключено сред създателите си благосъстояние български. Сама по себе си тази постъпка очертавала В. Джамджията като силно привързан към своята родина и прелестите на родния край. С решителност и голяма енергия предприемачинът търговец разгърнал широка и разностранна стопанска дейност, обхващала и по-далечни селища. Освен галантерия и кинкалери той доставял и стъкла за прозорци, отдето идва и прозвището му. Наричали го още и Болта — от „болта“ — засвоили магазин за манфактура и изобилно за различни стоки — за тогавашните мащабни, нешо като универсален магазин.

Благодарени, на внесени те от него плоскостни били застъклени много търновски къщи, а местните турци и български започнали да носят някои европейски тъкани и богатири обзавеждането на къщите си с по-красиви съдове и други фабрични произведения на фирми, с които завързал широки връзки при пребиваването си в чужбина. Така на 50-годишна възраст Велчо Атанасов натрупал значително състояние, издигнал се като един от първенците на града и до

бил зването „чорбаджия“. Досегът му с много хора и среди спомагали да опознае народните радости, неволи и нужди. Той явно разбрал и предугаждал както консумативните, така и духовните потребности на своите сънародници. Ето защо започнал да достига от Киев, Одеса и Москва за нуждите на мирните и на духовенството иконы, богослужебни книги, одежди, утвари. Като имаме предвид ролята на манастирите и църквите през тази епоха за културно-националното си самосъзнание и обособяване, пък и за освободителното движение, пред нас изпъква още едно ценно качество на Велчо — проникновеността и тежестта му да укрепва на националната обособеност чрез вярата и да развива чувството за културна и етническа общност със славяните, респективно — русите. След Яков Крайков в Западна България (т. е. Македония и София), В. Атанасов е вторият български книжар и книгоразпространител. Но той е първият у нас, който организирал редовна и системна доставка на руски книги, което се продължава и от неговите наследници. С тази си дейност В. Атанасов се очертава като един от най-ранните раздетели за българо-руските културни и икономически връзки и отношение.

За неговата прозорливост и загриженост за културното издигане, и по-специално за просветата на своите сънародници, го вори и фактът, че създава частно училище през 1833 г. тогава за своите роднински и съседските деца. Този начин впоследствие имал важно значение за развитието на личностното образование в старата столица, защото неговата дъщеря Анастасия преподавала в откритото при църквата „Св. Никола“ през 1859 г. отделно детинско училище.

Човекотворчество и обществено чувство у В. Атанасов не са били твърде развити, защото се знае за още една изумителна негова проява: По време на чумната епидемия през 1833 г. тогава издигнал човек превърнал акция си в лаварет, където били прибирани паднали на площада бели граждани без разлика на народност. Те били лекувани и като се припоили в крака, изпращали ги по домовете им.

Самобразованието се В. Атанасов надраснал равнището на съвременната ни интелигенция, като разширил кръгозора си и вкусил от сладостите на живота в независимите държави по време на престоя си във Влашко и Австрия, желал да види и татковината си свободна. Продължителните му обиколки по великотърновски дела му дали възможност да опознае от близо тежкото положение на своя народ в условията на чуждо иго, да осъзнае, че именно то спъва развитието на България и е основната причина за неясното на сънародниците му. Ето защо той пренебрегнал доходното си занятие, донесло му материално благополучие и относително привилегировано положение, а постабил всичко дори и живота си, на една карта — широката въоръжена борба за отхвърляне на османското иго.

Революционната дейност на ве

дикотърновския първенец е остана името му на съзаклятието и опита за въстание, известно в паметта и в историята като Велчова завера. С присъщата си решимост и енергия той се заел за организирането на борбата, ханейки надеждата на всички българци, че след победите на руското оръжие във войната от 1828-29 г., ако адигат знамето на бунта, Дядо Иван ще се намеси, за да извоюва тяхната свобода. Идеята била прегръната от множество пламени родолюбци и нишки на заговора се разпрострели надалеч от старата столица, които останали традиционното средище на борбата срещу поробителя. В подготовката за въстанието, чиято душа бил Атанасов, взели участие десетки търговци и занаятчии и от околните селища — Гривна, Елена, Габрово, Дряново, Горна Оряховица, Лисковец, Враца и други градове в Северна България. Но останали извън движението и игумените в Плавоския, Клиновския, Габровския, Дряновския, Петровпавловския и други манастири, а както продължава — и мнозина селяни, калфи и чираци. На мажоритарния Димитър Софийски била възложена важната задача да набере две хиляди въстаници из селата в Търновско, Габровско и Еленско под предлог, че търсят работници за ремонта на разрушената през войната Варненска крепост.

Във Велико Търново действувал ръководен комитет с представители на различни течения: еснафи начело с Велчо Атанасов. Повикан бил за военен ръководител прославил се при обсадата на Силистра волентирски капитан Георги Мамарчев. Трябвало началният удар да се нанесе върху султанския гарнизон във Велико Търново, а вече с добре въоръжен и многоброен отряд въстаници те предвиждали заемането на старопланинските проходи с оглед да предотвратят движението и проникването на османските войски, за да се разшири и развие успешно въстанието и в останалите части на страната.

Предтеждството на един чорбаджия позволило на султанската власт да разкрие заговора и предотврати избухването на широко замисленото и подготвено въстание — първото от надиганата на българския народ през републиканския XIX столетие. Заедно с другарите си В. Атанасов бил задържан и съден в Търновския меджлис. Въпреки жестоки изтезания, по обвинителите не могли да разкрият широките нишки на заговора.

Турците искали да всеят ужас сред българите. Било пазарен ден — разпети петък, на 5 (17) април 1835 г. Издъхващият от мъчения Велчо бил отнесен полумъртъв на бесило. Окачили го на един железен стълб, побит на площада който днес носи името „Велчова завера“. Там признателното потомство издигна паметник по случай тържествено и всенародно честване на 100-годишнината от героичния подвиг на В. Атанасов и неговите сподвижници-мъченици, загинали за свободата.

Заверата от 1835 г. е връхната точка в житията на В. Атанасов, цял низ от дела, свързани с икономическото, културното и политическото издигане на българския народ. То и неговата саможертва са му отредили достойно място между големите наши възрожденици.

Петър КОЛЕДАРОВ

Среща с Елисавета Багряна

Във вторник горнооряховските почитатели на творчеството на Елисавета Багряна имаха рядкото удоволствие да се срещнат с голямата българска поетеса. По инициатива на общинския съвет за култура и Клуба на дейците на културата в салона на общинския народен съвет се събраха много граждани, за да присъствуват на един своеобразен празник на българската поезия.

Поетичната вечер беше открит с кратко слово от зам.-председателя на общинския съвет за култура Ганчо Михов. С оригинално и въздушно приветствие към поетесата се обърна пионерката Ати Григорова, която изпълни едно от последните й детски стихотворения.

Творчески портрет на Ел. Багряна направи изтъкнатият наш учен акад. Петър Динев. В него той очерта фигурата й в нашата поезия. В заключение акад. Динев каза: „Спокойствието, чувството за мирка, самообладанието са типични за неспокойната поезия на Багряна. Тя е живата история на нашата поезия, нейната слава. Това е славецът, който още продължава да пее в нашата поезия. Багряна е човекът, който обща света, тъкмо защото е съставен от много багри. В тия много свои багри светът е цялостен. Затова в нейната поезия има всичко. Има много контрапункт, има много неспокойни ритми, има светкавици, които неведнъж са минавали през жизнения и път, има облъсци и страдания, които са я поразявали и поразяват нейните читатели. Но има такова равновесие на духа, има такава мъдрост на живота, има такава дълбочина и хармония на голямото изкуство, че ние нищо друго не можем да кажем, освен една малка, но силна дума — поклон“.

Актьори от Драматично-музикалния театър „К. Кисимов“ изпълниха рецитал по стихове на Багряна.

На скупите гости бяха поднесени цветя от многобройните им почитатели.

Христо СТОЯНОВ

Министърът на информацията и на изкуствата моли господина Асен Разцветников да присъствува на приема, който той дава в чест на юбиляра — заслужил народен артист г. Кръстю Сарафов, в салоните на ресторанта „България“, в сряда, 6 март, 9.30 ч. вечерта.

Съфия, 5 март 1940 г.

Поканата е еднолична

По време на тържеството Асен Разцветников внимателно наблюдава този чародей на словото и в знак на най-искрени симпатии, на гърба на поканата му прави посвещение, приятелски шарж със следното съдържание:

Посред шума и врявата голяма маситиат ни юбиляр задържа и върна се в живота си предишен и се видя той — двадесетгодишен, с мустаци и брада едва наболели — незнаен, неизвестен и без роли. Ала край него беше пролет, злак, кокичета, усмихваха му се всичките момичета... Не шеш ли в тоя миг оркестърът изхвака една танцьорка тропна драматично с двата крака и бай Кръстю се събуди и в пучуци си спомни юбилей, славата, наградите... И рече на съседът си: „Да ме не обадите на домакина ни любезен, на министъра (редът е зачеркнат), на чича Дима, домакина, и да остане всичко между нас двамата. Ала пред юбилей, ордените, почетта аз предпочел бих тука, на света, да стана пак незнаен и излизен, но само да съм двадесетгодишен...“

Тянка МИНЧЕВА

Окръжен исторически музей

Книга по естетика за музикантите

Колектив от съветски и български учени работят над тази книга в продължение на няколко години. Нашият сътрудник Стефан ЧОТЮКЛИЕВ се срещна в Москва и разговаря с професора от Московската консерватория, доктор на философските науки Семьон РАПОПОРТ по проблемите, които се разглеждат в тази книга.

— Професор Рапопорт, бих искал да узная подробно какво представлява тази книга?

— Тази книга се създава от колектив преподаватели от катедрите по обществени науки на Московската и Софийската консерватория. Всички ние много години преподаваме марксистко-ленинска естетика на студентите-музиканти. Тя е необходима за развитието на творческите личности, за формирането на техни творчески насочености, за успеха на цялата им бъдеща дейност. Но съществуващите учебни пособия, построени главно като материали на литературата, изброителните и близките до тях изкуства, не вземат под внимание особеностите на музиката и музикалното творчество. Много от изложените в тях положения (даже принципи) не се „работват“ с музиката и затова тези помагала се струват на студентите-музиканти далеч от тяхното изкуство и тяхното творчество. Създаването на тази книга трябва да приближи естетиката към музикантите, да покаже нейната близост до тяхното творчество, нейната жизнена необходимост за тях, да им помогне да я овладеят.

— Това ще бъде, следователно, академичско издание, предназначено за изучаване естетиката в музиката във висшите учебни заведения?

— Не съвсем. Ние се стремим тази книга да може да интересува всички, които се стремят да разберат същността на изкуството, неговото особено място в живота, неговите основни закономерности, Опитваме се да я пишем

на достъпен за всички език.

— Кои учени участвуват в създаването на тази книга?

— От българска страна в авторския колектив влизат завеждащият катедра по обществени науки при Софийската консерватория професор Крум Ангелов и доцент Андрей Коралов от същата катедра. А от съветска страна — завеждащият катедра по обществени науки на Московската консерватория доцент Игор Константинов, професор Юрий Боров и аз.

— И скоро ли ще видим тази книга?

— Надявам се тя да излезе следващата година на руски език в Москва и на български език в София, като преводачи и редактори на главните, написани от българските колеги, сме ние, съветските членове на този колектив, а написаното от нас — превежда българските колеги. През цялата ни съвместна работа в продължение на по-малко от 2 години ние се научихме отлично да се разбираме един друг.

— Чия е идеята за създаването на „Книга по естетика за музикантите“?

— Крум Ангелов учи в Москва и нашата дружба с него датира от онези години. Негова е и идеята за нашата съвместна работа. В началото се събрахме в София, разговаряхме плана и програмата, уточнихме главните на книгата и ги разпределихме между нас. После се срещнахме в Москва — добавихме, направихме, коригирахме... И накрая на срещата в София отново съвместно ръкописахме, преди да ги предадем в издателствата...

Къде да се учим?

СПТУ по ЖП транспорт — Горна Оряховица

обявява,

че през учебната 1979/1980 год. ще приема ученици завършили осми клас по специалности и от окръзи както следва:

● ПОМОЩНИК-МАШИНИСТИ на експлоатация и поддръжане на локомотиви (дизелови и електрически) от Врачански, Плевенски, Ловешки, Великотърновски, Русенски, Разградски, Шуменски, Толбукшински и Варненски окръзи.

● ГАРОВ КАБИНЕТ и МАНЕВРНИ ОПЕРАТОРИ — от Врачански, Плевенски, Ловешки, Великотърновски, Русенски, Шуменски, Търговишки, Толбукшински и Варненски окръзи.

● ЕЛЕКТРОМОНТБОРИ ПО ЕЛ. СНАБДЯВАНЕ и ЕЛЕКТРИФИКАЦИЯ на ЖП транспорт — от Софийски, Врачански, Пазарджишки, Пловдивски, Старозагорски, Сливенски, Бургаски, Плевенски, Великотърновски, Русенски, Шуменски и Варненски окръзи.

● ЕЛ. МОНТБОРИ ПО ОСИГУРИТЕЛНА И СЪОБЩИТЕЛНА ТЕХНИКА — от Софийски, Врачански, Пазарджишки, Пловдивски, Старозагорски, Сливенски, Бургаски, Плевенски, Великотърновски, Русенски, Шуменски и Варненски окръзи.

От 21. 06. до 22. 07. 1979 год. кандидатите трябва да представят следните документи:

— молба по установен образец
— свидетелство за завършен осми клас — оригинал
— Педагогическа характеристика от училището
— медицински документ за годност на кандидата да работи по съответната специалност в ЖП транспорт — издава се само от транспортно медицинско заведение.
— документ за предимство
Резултатите ще се обявят на 24 юли следобед. Приетите ще получат известие.
Зависване в срок до 1 август 1979 година. Осигурява се безплатно общежитие, 4 пъти месечно безплатно пътуване от родното място до Горна Оряховица и обратно, стипендия, към училището има и стол.

За подробни справки се отнасяйте до личните състави и началниците на ЖП подразделения в определените окръзи и на телефоните:
Горна Оряховица: градски — 5-75-58, 5-74-58
жп тел. — 39-51, 39-52, 39-53

2—1

Средно професионално-техническо училище по комунално-битови услуги „Христо Козлев“ — Велико Търново

обявява,

че през учебната 1979/1980 година ще приема ученици по следните специалности:

ДАМСКО ОБЛЕКЛО — 65 от Великотърновски и 5 от Кърджалийски окръж.

МЪЖСКО ОБЛЕКЛО — 30 от Великотърновски и 5 от Кърджалийски окръж.

БРЪСНАРО-ФРИЗЬОРСТВО — 25 от Великотърновски, 3 от Габровски, 5 от Плевенски и 2 от Шуменски окръж.

Курсът на обучение е три години. Завършилите получават средно образование и съответната квалификация, която им дава право да постъпят на работа в подразделенията на СД „МПБУ“ и фабрика „Д. Георгиев“.

За всички специалности кандидатите да имат завършено основно образование (VIII клас) и да не са по-възрастни от 17 години.

НЕОБХОДИМИ ДОКУМЕНТИ

1. Молба по установен образец
2. Свидетелство за завършено образование — оригинал
3. Педагогическа характеристика
4. Медицински удостоверение
5. Документ за предимство (лица на активни борби, деца чийто родители работят по съответната специалност с трудов стаж най-малко 5 години и тези, които са сключили договор с подразделенията на СД „МПБУ“ и фабрика „Д. Георгиев“).

Срокът за подаване на документите е от 21 юни до 22 юли.

Класираният ще се извърши въз основа на бала изчислен на базата на общия успех от свидетелство за образование и оценките по български език, математика и рисуване.

Списъците с имената на приетите кандидати ще се обявят на 26 юли. Записването ще се извърши до 1 август включително.

Приетите, но незаписани в определения срок, кандидати отпадат и техните места ще се заемат от следващите по бал резерви.

Учениците ползуват работно облекло и на жещите се осигурява стипендия.

Справки на телефон: дирекция 2-99 58
Канцелария 2-93-06

Оздравително училище „Матни Пенков“, село Българене — Ловешки окръж

съобщава,

на интересувашите се, че за учебната 1979/1980 година ще приема ученици от I до VIII клас.

Училището е профилирано за ревматично преобладуване и с невротични недостатъци. Приемат се също деца предположени на други неинфекциозни заболявания.

Климатът предразполага за укрепване на здравето. Това се потвърждава от досегашния опит. Има добър медицински надзор.

Училището е на пълна държавна издръжка. Кандидатите трябва да подадат до дирекцията на училището следните документи:

1. Молба от родителите с точен адрес
2. Ученически бележник за завършен клас
3. Лична амбулаторна карта.

4. Отпусно удостоверение от училището къде то е учил ученикът.

Срокът за подаване на документите е 1 септември 1979 година.

Приемат се документи изпратени по пощата и лично донесени

Справки всеки ден от 7.30 до 17 часа на телефон: 380—директор, 231—учителска стая, 270—канцелария на кметството.

Ако имаше това, което го няма...

Жътва е... Комбайните на Драгомирово и тази година навлязоха първи в есечините на АПК „Дунав“ — Свищов. Все по-тежки стават и класовете на пшеницата. Не е далеч денят, когато и в пшеничните блокове ще запечат комбайните.

Това бе и поводът да посетим в с. Драгомирово складовете за резервни части в стопанството, магазините на РПК, за да видим какво има и какво няма в тях през тези топли дни. И наистина установихме много интересни неща:

Има над 450 трудови хора, от които над 50 механизатори, които работят по кооперативните блокове и в животновъдните ферми.

Има хубав и добре подреден машинен двор с просторни и добре обзаведени работилници, където се помещава нов току-що открит склад за резервни части.

Има 6 комбайна, с които ще се приберат 9000 дка есенници, има 4 сламопреси, с които ще се балира сламата, има още много трактори и ремаркета, които ще превозват хлябното зърно от блока до хамбара.

Има и хубави магазини: текстилен, железарски, сладкарница, магазин за хранителни стоки и др. с подредени витрини и шалове, с хубави и добри магазинери и магазинери, все „разтропани“ и енергични хора.

Ако се изброят още някои други придобивки, може да се каже, че в селото има всичко. Има за машините, има и за хората. Но има и неща, които ги няма. Например в магазина за железария няма най-обикновени молики, вили и лопати. Липсват електрически котлони и бързавари. В магазина за текстил липсва работно дочено облекло от обикновен док, недостатъчно е снабдяването с гумени цървули. В магазина липсват емайлирани и поцинковани кофи, тенджери, тави, чайници, прах за пране, белина, не достигат лъжичките и вилиците. Не се доставят ритмично детски пюрета.

Хората търсят тези стоки от първа необходимост, но не ги намират. Не ги намират, защото ги нямало в складовете на ДСО „Търговия на едро“ — Свищов. Изглежда, това са „дребни“ неща за „Търговия на едро“.

Сега да видим какво няма за машините и механизаторите:

Няма миналогодишните палатки за почивка на механизаторите. Един казват, че били в склада на техническата работилница, други пък — че са далени за ексклузивно лентуване — частично, и още не били върнати, а механизаторите нито не казват и почиват на припек.

Липсват почти всички части за връзката на механизаторите на сламопреса ПСБ-1.6. Няма гумички за спирални цилиндри, ремъци за наклонена част на комбайните, феродови дискове за целосен, шайба за наклонена част на комбайна. Липсват и не достигат, защото ги няма и в складовете на „Агромашина“.

Сега навярно разбрахте, че ако има и това, което го няма, наистина комбайните и машините ще пекат по блоковете, а хората няма да имат грижа за снабдяването си през лятото със стоки от първа необходимост.

Стефан ЕВДОКСИЕВ

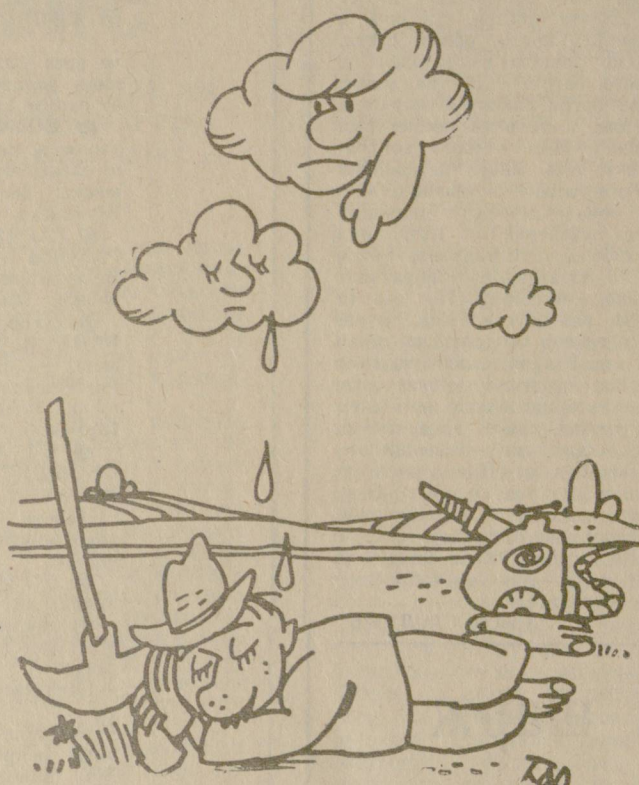
Ангел ГЕОРГИ

Лентият и синката

Петър Борсуков

ОБЛАК СЕ МРЪЩИ, КЪМ ЗЕМЯТА ПОГЛЕЖДА И НА ОБЛАЧЕ НАРЕЖДА:

— Капни малко със задача да им събудиш поливача!

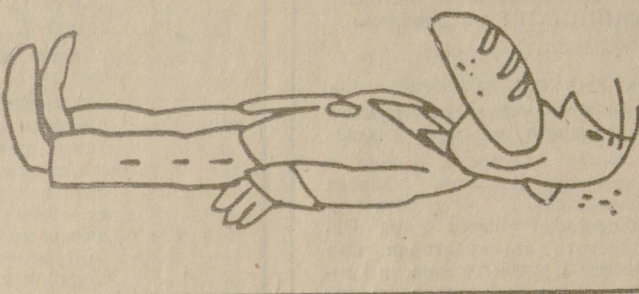

ХУМОР И САТИРА

Нова интерпретация

Казах: му: „Тръгвай с нас! Нали знаеш — ден година храни!“ „Идвам!“ — и на рея пръв се метна; няма може той да се посрами? Бе човек със разум и съзнание, не от тези — вечните крещачи, дето тъй — със нулево старание — изпълняват своите задачи. Цял ден без почивка там се труди и минутка даже не поспира се. Всички от бригадата уудди — той ще бъде ударник, разбра се... Ала гледай — ех, че изненада! — на следната заран даде „фира“ — не отиде вече на бригада, мъдростта така интерпретира: „Шом един ден бил съм на бригада (а се казва „Ден година храни“), (много ясно, мога съответно цялата година да се храня!“

Тодор ТОДОРОВ

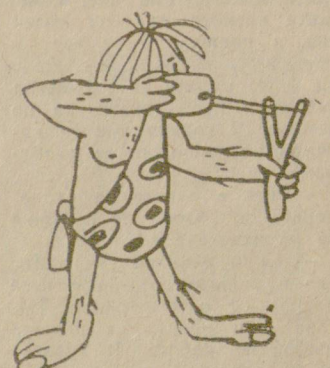
Пещерен човек в гревния град

Съвсем наскоро минах край паркинга зад ДНА — Велико Търново. Един 50-годишен мъж упорито се мъчеше да паркира „Лада“ — та си на заден ход. Чу се звън от счупено стъкло. Колата се беше чукунала в стълба на едно от осветителните тела и от удара се беше счупила глобулът. Уплашен, мъжът излезе, но вместо нагоре, той погледна надолу. — „Към калника си и спокоен, че му няма нищо, си казва.“

Има обаче и друг начин за чуване на осветителни тела с камъни. Понеже градът ни е легендарен, се пусна легенда за съществуването на „пещерни хора“, които живеели в пещери под града. И нали не обичат светлината, чунали всички светещо по пътя им.

Един от тези „пещерни хора“ се оказа студентът Валентин Иванов Протопопов. Ако беше студент по история, той можеше да се оправдае, че е изучавал първообитателна стрелба с пращка, а той се оказа студент по немска филология.

Заловен от органите на МВР по време на първообитателно-човешките си занимания (чулени с пращка на улични осветителни

е взел решение, че Университетът няма нужда от „диваци“ и Протопопов е изключен. Навярно това е един от начините да се погрижим за любителите на тъмнината и тя да им бъде осигурена за известно време.

Генчо ГЕНЕВ

ШЕСТ ВЪПРОСА КЪМ

н. а. Георги Калоянчев

Нашата традиция „Стрела“ да „изстрелва“ 6 въпроса към интересни събеседници и да публикува техните отговори за своите читатели продължава. Този път мерникът беше насочен към н. а. Георги Калоянчев, гостувал в ролята на Чиниоки от постановката на ДМТ „К. Кисимов“ „Сако от велур“.

Наложи се да действувате задкулисно, т. е. да използвате за място на нашето действие онова пространство, което се намира от обратната страна на сцената. Времето за действие избрахме произволно — големият български актьор „се предаде“ в своята гримьорна след като вече бяха отишли две бури от овации в салона и предстоеше последното представление, а заедно с него — поредната среща на великотърновчани с едно завладяващо изкуство. И така:

— В тази жегата как понесохте горещото посрещане, което Ви устрои публиката от старопрестояния град?

— Наистина, през тези дни жегата беше необикновена. Но аз съм актьор, дължен съм да играя при всякаква метеорологична условия, колкото и да са утешени те от другата, човешката топлина, с която ме посрещаше и изпращаше залата. Благодаря на великотърновската публика за проявения героизъм. Тя издържа високия

лични роли. Съзнателно не слагам грим и каквито и да било други средства, които биха отличавали героите ми, тъй като е пределно ясно, че бюрократът винаги е един и същ. Публиката винаги върно оценява онова, което толкова смело е казано в писмата — чиновническото, бюрократичното отношение към всички сфери на действителността е обществено опасно явление и трябва да воюваме срещу него с всички сили.

— Какво беше и какво си остана за Вас човекът, актьорът Константин Кисимов?

— Имал съм честта да играя с бате Косю на сцената на Народния театър „Кръсто Сарафов“. За мене той беше изключителен актьор с голямо сърце. Той сякаш беше създаден на сцената, раздаваше се без остатък, изгаряше и се възреждаше.

Той беше много интересен забавен. Лъжеше много, но сладко лъжеше. И ние обичахме да лъже, защото у него нямаше задна мисъл, нямаше фалш и поза. Например той често ни слушаше в гримьорните, че говорим за футбол — как сме играли, колко много разбираме от тази игра. Разбира се, не оставаше дължен. Шом ние сме били — и той бил такъв. „Какво, за футбол ли, охо, да знаете аз на времето във Велико Търново казях футболът бях (знаехме, че не е бил никакъв футбол)“. Аз като ученик в гимназията винаги бях гол-килар (вратар). И все питаха — кой ще вярди от вашите бе, кой ще вярди. И все казваха Кисима, Кисима ще вярди. Е, шом е Кисима, значи гол няма да има.

Бате Косю беше майстор на импровизацията. Винаги беше неповторим, винаги се стремеше да обогати авторския текст. Шастава съм, че имам възможността да се уча от таква колосна на българския театър като него.

Другарю Калоянчев, страхувате ли се от старостта?

Да, страшно е, тъй като тя идва като нещо естествено според неумолимите закони на живота. Особено страшна е за един актьор в зряла възраст, който вече е прозрял голямата част от тайните на сценичното изкуство. Обратно на футболите. Те колкото стареят, толкова по-слабо играят и стават за смях.

А при нас винаги възниква въпросът защо дядо да го вземем така е устроен този живот? Искате ли се когато си на моята възраст, да бъдеш такъв, какъвто си бил някога. На 30 години е имало голям ефект, когато в роля си прескачал например маса. На 50—60 години ти се иска да постигнеш същия ефект, като я заобиколиш, тъй като вече нямаш сили. Няма го, не може да го има този ефект. Ето я болката от нещо безвъзвратно загубено.

Само като си представя, че ще дойде денят, в който ще трябва да се разделя с театъра и да си стоя в къщи пред телевизора или да седна в зрителната зала, до която съм стигнал, подпирайки се с бастионето, повярвайте, съвсем не ми става весело.

Каква стана тя, започнахме уж весело интервю, а виждаш ли колко сериозно излезе. Всички мислят, че ние, комедийните актьори, сме несериозни хора. А ние сме по-сериозни от всички други. Защото, изпитвал съм го на своя гръб, да играеш комедия е по-трудно, отколкото да играеш драма. Аз плащам данък на това, че хората ме обичат и познават повече като актьор, който предизвиква смях с ролите си. А истинско богатство е да можеш и едното, и другото. И аз го искам, но често не се получава. Напоследък с Татяна Лолова играем заедно само двамата в театър „199“ великоленната „Старомодна комедия“ от Арбузов. Още започна се по явил публиката започва да се смее, мисли си — ето сега ще пада майтап. Върви

На гиташките си
василик „Борба“
Няма участия
успех в работата си
мисля и живот
Ваш: В. Калоянчев

ВЪЛНУВАЩИ СПОРТНИ ПРАЗНИЦИ

От 1 стр.

С променлив успех тръгнаха в голямата битка баскетболните отбори на Поликраище. В първия ден момичетата записаха важна победа с 42:34 над отбора на Главиница (Силистренско), но момчетата отстъпиха пред пратениците на Бобошево (Кюстендаско) с 25:59.

Хандбалните отбори на Козловец, които представят окръга, ни зарадваха с хубаво начало — момчетата спечелиха срещу отбора на Житарево (Бургаско) с 9:6, а момичетата надиграха хандбалистките от Старо село (Силистренско) с 4:3.

Неуспешно бе представянето ни в съревнованието на лекоатлетите.

Ето и някои други резултати: баскетбол — момчетата Поликраище — Бобошево, (Кюстендаско), 2:0 (служебно), момчетата Поликраище — Ряхово, (Силистренско) 35:50; волейбол момчетата Сашево — Черногорово, (Пазарджикско) 3:1, момчетата Крушево — Бабук (Силистренско) 1:3; хандбал — момчетата Козловец — Баня (Пловдивско) 13:11, момичетата Козловец — Равнец (Бургаско) 4:1.

Днес и утре състезанията продължават.

Александър ТОШЕВ

Съобщение

Общинският народен съвет — Велико Търново съобщава, че от 21 юни се възстановява движението на автобуси с номера 4, 12 и 13 по маршрута през гара Велико Търново. Остатъ в сила забраната за движението на останалите моторни превозни средства по този маршрут.

Телевизия

СЪБОТА — 23 ЮНИ

10.00 — „По хълмовете на времето“ — документален филм 1967 година; 11.00 — „Пожелавте да видите“; 13.00 — Информационен дневник; 13.30 — 1900 и 35 от тух — Програма за Ямболски окръг; 14.00 — „Големите“ — италиански телевизионен филм, IV епизод; 15.25 — „Тръгвай ми с цветен Георги“ — концерт народна музика; 15.50 — „Весели гости“; „Глория“ 417 от И. Попов; 16.30 — Ден на работниците от транспорта; 17.30 — Новини; 17.40 — „Патис на дружба“ — документален филм; 18.10 — Панорама на наградени български детски филми; „Капитанът“ игрален филм; 19.25 — „Нека винаги да имаме съзнание“ — предаване за децата; 19.50 — Лека нощ, деца!; 20.00 — По света и у нас; 20.30 — „По хълмовете на времето“ — документален филм; 1968 година; 21.30 — „Големите“ — италиански телевизионен филм, V епизод; 22.45 — Новини; 23.00 — Газа концерт на френски артисти — забавна програма.

ВТОРА ПРОГРАМА

17.30 — ТВ университет „Агра“ (XI предаване); 18.30 — „Есен на суката“ от Н. Некрасов — спектакъл на Ученическия експериментално студио на БТ; 19.25 — „Промислен поминък и мирна ция“ — публицистично предаване; 20.00 — „Срещи“ — програма на ТВЦ Пловдив; 20.30 — Човекът до теб; 20.40 — „Да ядем за двама“ — на учено-популярен филм; 21.10 — Софийски музикални седмични VII Международен конкурс за млади оперни певци; 21.50 — Новини — БТА; 22.00 — По света и у нас.

ПРЕДВАРИТЕЛНА ПРОГРАМА НЕДЕЛЯ — 24 ЮНИ

9.00 — ТВ университет „Агра“ (XII предаване); 10.00 — 1300 и 35 от тух — „Не се сяди, човече“ — с участието на пионери от гр. Ямбол; 10.55 — Международна среща по лека атлетика ГДР — СССР (мъже и жени) — репортаж; 12.00 — Курс по английски език (XX урок); 12.30 — Курс по немски език (VII урок); 13.00 — Информационен дневник; 13.30 — 1900 и 35 от тух — Програма за Ямболски окръг; 14.30 — „Автоостановка“ — Перник — филмов очерк; 15.00 — Галерия „ТИК“; „Златното сечение“ на Л. Димитров; 15.30 — 1300 и 35 от тух — Програма за Ямболски окръг; 17.30 — Всяка неделя; 19.50 — Лека нощ, деца!; 20.00 — Панорама; 21.00 — „Пома за Конак“ — съветски игрален филм, II част; 22.35 — Спортен екран; 22.50 — Новини.

ВТОРА ПРОГРАМА 17.00 — Международна среща по лека атлетика ГДР — СССР директно предаване; 19.00 — Софийски музикални седмични; 19.30 — Пожелавте да видите; 21.30 — Панорама 22.10 — Новини — БТА.

ПРОДАВАМ „Жигули“, ул. „Поп Андрей“ № 12 В. Търново, сем. Чолакови, след 17 часа.

2-2

ПРОДАВАМ спешно „Москвич 408 И“ на изгодна цена. Справка: Долна Оряховица, ул. „Драва“ 5, Петър Иванов Моллов

2-2

— Добре, задавам си: —

Веселин ДОЛЧИНКОВ

ИНДЕКС 21301